

κόν ονειδος εκ της ελθροφροσύνης της ευγενεστάτης των γλωσσών, μήτε τον εκ της διαφθορας ταύτης κίνδυνον της διασπάσεως της εθνικής ενότητος, μή αναλογιζομένων δε την χαράν, ην ήθελον αισθάνεσθαι οι πολέμιοι του Γένους εκ της γλωσσικής χυδαιότητος και αναρχίας. 'Αναρχία δ' εν τη γλώσσῃ οὐδὲν ἄλλο σημαίνει ἢ ἀναρχίαν ἐν ταῖς ιδέαις καὶ ἐν τῷ ἠθικῷ βίῳ. 'Ακριβῶς δὴλον ὅτι ἐκεῖνο, ὅπερ μόνον ἐχθροὶ τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς ἠδύνατο νὰ ἱπιθυμῶσι. Καὶ ὁ τῶς τί ἄλλο ἤθελον εὐχεσθαι οὗτοι ἢ τὸν ἐκφραλισμὸν τῆς ἐλληνικῆς διανοίας διὰ τοῦ χυδαϊσμοῦ, καὶ τί ἄλλο ἤθελον εὐφραίνει αὐτοὺς μᾶλλον τῆς μανίας τῶν 'Ελλήνων νὰ διαφθείρῃσιν τὴν θείαν, τὴν καλλίνικον αὐτῶν γλῶσσαν; Διότι ἂν ὑπάρχῃ τι, ὅπερ καὶ τῆς ἐλληνικῆς φιλοπατρίας καὶ τῆς ἐλληνικῆς ἀνδρείας καὶ τῆς ἐλληνικῆς εὐφυΐας μᾶλλον φοβούνται οἱ πολυώνυμοι τοῦ ἔθνους πολέμιοι, τοῦτο εἶνε ἡ ἀήθητος, ἡ ἀβύνητος ἡμῶν ἐθνικὴ γλῶσσα.

Τοῦ χυδαϊσμοῦ τὸ ἐπιβλαβὲς παρ᾽ ἑαυτὸν, ὅπερ διὰ πολυτρόπου πανουργίας καὶ πολυμόρφου ὑπουλόγητος ἀγωνίζονται νὰ κηπεύσωσιν ἐν τῷ ἄνθρωπῳ τῆς ἐθνικῆς γλώσσης οἱ ἀπειροκαλοὶ ὁπαδοὶ αὐτοῦ, δέον νὰ ἐκρίνωθῃ. Τὸ ἔθνος μενάλῃν ἔχον νὰ ἐκπληρώσῃ ἐντολὴν καὶ καθήκον ἀπαράβατον νὰ συγκεντρώσῃ ὅλην αὐτοῦ τὴν προσοχὴν εἰς τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα, ἐν ἐπισείῃ κατ' αὐτοῦ ἡ πάντοθεν δραστηρικὴ ἐπαγίλῃσιν ἐπιβουλὴ, δὲν πρέπει, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ περισπᾶται ὑπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν χυδαϊστῶν, οἵτινες ἀποθρασυνθέντες ἐκ τῆς ἀνοχῆς τοῦ ἔθνους ὅχι μόνον βυβαίνουσι καὶ μολύνουσι τὴν εὐγενὴ αὐτοῦ γλῶσσαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ἐθνισμὸν ὑποσκάπτουσι: δογματίζοντες ὅτι ἐν 'Ελλάδι δὲν ὑπάρχουσιν 'Ελληνες, ἐκφαλίζοντες τὰς ἰνδοδοξίας τῶν ἐθνικῶν παχιδύσεων, ἐμπυκτηρίζοντες τὸν Μαραθῶνα καὶ τὰς Πλαταιάς, καὶ ἀνέως μεταβαπτίζοντες τὴν ἐλληνικὴν ἱστορίαν εἰς «ἱστορίαν τῆς Ρωμηοσύνης»!

ΤΟ ΓΙΑΤΡΙΚΟ

Καὶ θέλει ἀπαλλαγῇ τὸ ταχύτερον τῆς ἐπιδημίας ταύτης τὸ ἔθνος, ἐκρίζουμένου τοῦ παρασίτου τῆς χυδαϊολογίας, ἂν συνενωτέρα ἢ μέχρι τοῦδε καταβάλληται φροντίς πρὸς τήρησιν τῆς ἀγνότητος καὶ καθαρότητος τῆς γλώσσης, καὶ ἂν τυγχάνωσι τῆς δεούσης ἐπιπαρρόνσεως οἱ διὰ γεννητῶν, δοκίμων, χαριέντων καὶ γλωσσικῶς ἀμέμπτων ἔργων πλουτίζοντες τὴν νεοελληνικὴν φιλολογίαν.

Τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν γλῶσσαν, τὴν εὐγενὴ καὶ ἰνδαίαν, τὴν πανηγυρικῶς χωροῦσαν εἰς τελειότητα καὶ ἀναπτυσσομένην εἰς κάλλος καὶ δύναμιν καὶ λαμπρότητα δέον νὰ περιβάλλωμεν διὰ τῆς ἀμερίστου στοργῆς τοῦ ἔθνους, τιθέμενοι ταύτην ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ἐλληνικῆς φιλοπατρίας καὶ φιλοκαλίας.

Πρὸς τὸν μέγαν τοῦτον ἐθνικὸν σκοπὸν συνέστη ἡ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς γλώσσης «Πανελληνίος Ἐνωσις» ἥτις μνήμων τῶν ἐν τῷ Φαίδωνι τοῦ Πλάτωνος ἐπὶ μὴ καλῶς λέγειν οὐ μόνον εἰς αὐτὸ τοῦτο πλημμελεῖς, ἀλλὰ καὶ κακὸν ἔμποιεῖ ταῖς ψυχαῖς, καλεῖ εἰς ἀδελφικὴν συνεργασίαν πάντας τοὺς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ κράτους συναισθανομένους τὴν ἀνάγκην τῆς περιφρουρήσεως καὶ τηρήσεως καθαρᾶς καὶ ἀνοθεύτου τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν γλώσσης, ἥτις ἀποτελεῖ λαμπρότατον τῆς νεωτέρας 'Ελλάδος τρόπιον καὶ τὸ μεγαλοπρεπέστατον καὶ τηλαυγέστατον τῆς ἐθνικῆς προόδου μνημεῖον.

ΟΙ ΕΘΝΟΣΩΤΗΡΕΣ

«Γεώρ. Μιστριώτης, Ἰωάν. Καλοσύνης, Σπ. Πα-

γανέλης, Νικ. Τριανταφυλλάκος, Ἰωάν. Κουντουριώτης, Ἐπαμ. Δηλιγιάννης, Κωνστ. Παπαμιχαλόπουλος, Ἄντ. Καρτάλης, Ἄντ. Ζυγομαλάς, Γεώρ. Χατζηδάκης, Σπυρ. Βάσσης, Μαργ. Εὐαγγελίδης, Ἐμμ. Ζολώτας, Δημ. Μιχαλόπουλος, Γεώρ. Γαρδίκας, Μιλτ. Δάλλας, Γεώρ. Καπατανάκης, Θεόδ. Μαρσιλόπουλος, Νικ. Δημητρώπουλος, Κωνστ. Ζησιού, Γεώρ. Παπαβασιλείου, Βασ. Νικολαΐδης».

ΔΗΡΟΔΟΚΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

«Βραβεύονται μία ἢ πλείονες τῆς μιᾶς ἡμερίδας ἢ περιοδικῶς τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ τοῦ ἑξωτερικοῦ τῶν γλωσσικῶς ἐπιμελέστερον καὶ ἀκριβεστερον γραφομένων».

ΤΑ ΔΟΛΗΜΑΤΑ

«Ἀναγράφονται:

α') **Συνδρουνται** οἱ προσερχόντες ἐφ' ἑκατὸν δραχ. 100.

β') **Δωρῶνται** οἱ προσερχόντες ἐφ' ἑκατὸν δραχ. 250 ἢ ἐπὶ τριετίαν ἀνὰ δραχ. 100 ἑτησίως.

γ') **Εὐεργέται** οἱ προσερχόντες ἐφ' ἑκατὸν δραχ. 1000 ἢ ἐπὶ πενταετίαν ἀνὰ δραχ. 250 ἑτησίως.

δ') **Μεγάλοι εὐεργέται** οἱ προσερχόντες ἐφ' ἑκατὸν δραχ. 5.000 ἢ ἐπὶ πενταετίαν ἀνὰ δραχ. 1000 ἑτησίως.

ε') **Ἀθλοθέται** οἱ διατιθέμενοι μονίμως ἢ ἐφ' ἑκατὸν ποσὸν ἀνάλογον δι' ἐν τῶν ἐν τῷ ἀρθρῳ 3ῳ ἀγωνισμάτων.

ς') Ἰδρυνταί ἀναγράφονται πάντες οἱ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς λειτουργίας τῆς «Πανελληνίου Ἐνώσεως ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς γλώσσης» ἐγγραφέντες μέλη τακτικὰ ἢ πρότερον ἢ ἀναγραφέντες συνδρομηταί, δωρηταί, εὐεργεταί, μεγάλοι εὐεργεταί καὶ ἀθλοθέται.

Στὸ ἄλλο φύλλο θὰ δημοσιεύουμε μερικὸς ἐπίσημους ἀριθμοὺς ἀπὸ κάποιον φυλλάδιο ποὺ ἐπιγράφεται «**Μαρτυρικαὶ καταθέσεις ἐν ταῖς περὶ διατροφῆς καὶ διαζυγίου δίκαις Ἀριάδνης Σ. Σακελλαροπούλου κατὰ Σωτηρ. Α. Σακελλαροπούλου γυμνασιάρχου**».

Οἱ ἀριθμοὶ αὗτοί, ποὺ συμπληροῦν, μποροῦν νὰ πεί κανεῖς, τὸ καταστατικὸ τῆς καινούριας ἐταιρίας, ἀποδείχνον ὁλοφάνερα πῶς κερδίζουν κάθε χρόνο, μὲ τὴν προστασία τῆς ἐθνικῆς (!) γλώσσας ὁ Μιστριώτης καὶ οἱ συντρόφοι του.

Ο.Π.Ι. ΕΛΕΥΤΕ

Οἱ «Ἀθηναῖοι» καὶ οἱ ἄλλες φημερίδες, οἱ *Ρωμαϊκοί*, παρκαλοῦμε, λυσάξανε ποὺ ὁ Καλομοῖρης θέλῃ νὰ τοιχοκολλήσῃ *Ρωμαϊκά* προγράμματα στοὺς δρόμους γιὰ τὴ «Μουσικὴ βραδία» τοῦ καὶ τοῦ τὸ καταλογίσαντες γιὰ προδοσίαν· ἐξὲν ἀπὸ τὴν «Ἀκρόπολιν» τῆς Τετάρτης ποὺ τὸν ἡμερῶς, καὶ μεγάλῃ τῆς συγκάταστα, μοναχὰ ἰδιότροπο.

— Ἄς εἶναι. Ὁ Καλομοῖρης, γιὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τις φημερίδες, τοιχοκόλλησε στοὺς δρόμους προγράμματα φραντζέλικα.

— Καὶ οἱ φημερίδες δὲν τὴν νύσανε τὴ χοντρή βρισιὰ καὶ τὴ φοβερὴ περιφρόνησιν πρὸς τοὺς ἑκαμ.

— «Θέλετε, τοὺς εἶπε, καθαρῶς; Μὰ ἡ καθαρῶς εἶναι ξένη γλῶσσα, δὲν εἶναι *Ρωμαϊκή*. Κι ἀφοῦ δὲ μ' ἀρνεῖται νὰ μιλήσῃ στοὺς πατριώτες μου τὴ γλῶσσα τοῦ, τοὺς μιλάω καὶ γὰρ φραντζέλικα, ποὺ καὶ γλῶσσα ζωντανὴ εἶναι καὶ περισσότερα τὰ νιώθουν οἱ Ἀθηναῖοι ὅπῃ τὴν Καθαρεύουσα».

— Ἡ σοφὴ «Ἐστία» μᾶς εἶπε καὶ τοῦτο: Ἄρσὺ ὁ Καλομοῖρης εἶναι δημοτικιστὴς, σημαίνει πῶς θάνα καὶ κακὸς μουσικὸς (Κοίταξε «Ἐστία» Τρίτης, σελ. 2, στήλη 1). Κατὰ τὴ λογικὴ τῆς «Ἐστίας», ποὺ νὰν τὴ χαιρέται, καλὸς μουσικὸς εἶναι μόνον ὁ κ. Θεόδωρος Σακελλαροῦδης ποὺναι καθαρῶς εὐσεβὴς καὶ πολὺτις φίλος τῆς «Ἐστίας».

— Ἡ «Ἐστία», πάντα ἡ σοφὴ «Ἐστία», ἐφθέγγετο: Ἐκαμὲ βῆχλημα ὁ Καλομοῖρης νὰ μεταφράσῃ τὸ prelude εἰς πρωτοβάρετα. Τὸ prelude εἶναι παγκόσμια μουσικὴ λέξη, εἶπε, ξεχνώντας ὅμως ἡ σοφὴ πὺς ὅσες φορές εἰς μουσικὰ προγράμματα ἢ ἀρθεῖ τὸ prelude μεταφράσῃ εἰς «εἰσαγωγή», ἔταξε πᾶς γιὰ δαύτην καὶ τοὺς ὁμοίους τῆς νῆας παγκόσμια λέξη.

— Καὶ μὴ εἴρηται, γιὰ νὰ χαροῦν οἱ φίλοι. Τὴν περασμένη βδομάδα ἐκεῖνητῃ μὲς Νίκος Βέης ἔγινε διδάχτης τῆς φιλολογίας μὲ «Ἄλιν καλῶς», ἂν καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ του δουλιὰ ἀπὸ καὶ τοῦδε δώσει τὸ «Ἀριστὰ».

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Γ. Καδ. Ἀλεξάνδρεια. Ἐξέχασε νὰ μᾶς πτελεῖς τὴ συντρομὴ τοῦ 908 ἡ συντρομὴ πλερώνεται μπροστά, καθὼς ἔρεσε. Καὶ μὴ εἴχῃ λόγος, παρκαλοῦμε καὶ τοὺς ἄλλους συντρομητάδες μας, καὶ μάλιστα τοῦ ἑξωτερικοῦ, νὰ μᾶς στείλουν τις συντρομῆς, τοὺς, λογαριάζοντας πάντα πὺς ἕνα φύλλο ποὺ δὲν κυνηγᾷ μὲ τὰ συνθεσμένα δημοσιογραφικὰ τετρίπια, μὰ μὲ τὴν ἴδια βουλιὰ, νὰ πλώσῃ τὴν κυκλοφορίαν του, π.ε.π. νὰ εἰσπράττει τις συντρομῆς τοῦ γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ βγαίνει. Νὰ λέει κανεῖς, ἀν τὸν κ. Ροντ. λ. χ. τῆς Πόλης πὺς δὲν τοῦ στέλλονταν τὸ φύλλο (ἐνῷ τοῦ στέλλεται ταχτικώτατα, μέσο τοῦ φίλου Σιαμπ.). γιὰ νὰ ξερούγῃ τὴν πλερωμὴν, εἶναι εὐλογο. Δὲ βοθῇ εἶται ὕλη καὶ ὁ «Νουμάς», ὅσο καὶ τὸ «Πέτρος», γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ μοιρίζεται χάρισμα, καὶ γι' αὐτὸ πλερώνουν τὴ συντρομὴ τοὺς καὶ αὐτοὶ ἀκόμα οἱ συνεργάτες, τοὺς, ποὺ πολλοὶ τοὺς ἔπρεπε καὶ νὰ κερδοπλερώνουνται γιὰ τᾶρβρα ποὺ τοῦ δίνουσαν. Ἡ συντρομὴ στὸ «Νουμάς», εἶναι συντρομὴ στὸν ἀγῶνα, καὶ εἶται λόγος ἰσχύει ἀπὸ ὅλους μας.

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000!

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κληρώσεις: 29 Ἰουνίου, 26 Ὀκτωβρίου καὶ 31 Δεκεμβρίου

ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ ΕΚΑΣΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ ΙΣΧΥΟΝ ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ

Κέρδη ἐκάστης κληρώσεως

1 ΜΕΓΑ ΚΕΡΔΟΣ	ἐκ δραχ. 100.000
1 Κέρδος	25.000
1 Κέρδος	10.000
3 Κέρδη	5.000
8 Κέρδη	1.000
411 Κέρδη	100
878 Κέρδη	50

1000 ἐν ὅλῳ κέρδη ἀξίας δραχμῶν..... 225.000

Γραμμάτια πωλοῦνται. Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοτικὰς ἐκτελεστικὰς, εἰς τοὺς σταθμὰς καὶ στασιάρχους τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἡμερησίων πρὸς δραχ. μίαν ἑκάστον γραμμάτιον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διευθύνων τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ